

РЕШЕНИЕ

№ 3809

гр. София, 06.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора В.Димитрова, като разгледа дело номер **13716** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния представител юрк. Г. срещу решение от 29.10.2012 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по нахд № 11025/2012 г. С решението е отменено наказателно постановление № Р-10-228/11.05.2012 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НК. Възразява се срещу извода на районния съд, че [фирма] е санкциониран повече от един път за едно и също нарушение. Изложени са доводи, че инвестиционният посредник следва по всяко време – всеки ден и непрекъснато, да отговаря на изискването на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35. Твърди се, че всеки ден, в който дружеството не изпълнява задължението по чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35 е налице отделно нарушение, а не продължава да извършва едно нарушение, започнало в предходен момент. Като се позовава на чл. 143, ал. 1 от Наредба № 35, касаторът

твърди, че процесното нарушение е установимо ежедневно. Иска се от съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство, представлявана от пълномощника адв. Й., изразява становище за неоснователност на касационната жалба, поради съображенията подробно изложени в представените по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в срока по чл. 211 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание – нарушение на закона. СРС обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция.

Въз основа на установените факти, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с преписката във връзка с наказателното постановление, както и показанията на разпитаната по делото свидетелка: Д..

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон. С НП е ангажирана отговорността на [фирма] за нарушение на чл. 20, ал. 2, предл. 2 от Наредба № 35/17.10.2006 г. за капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционните посредници. Съгласно ал. 1 от горепосочената разпоредба парични средства могат да бъдат парични средства на каса или по разплащателни или депозитни сметки в банка, която не е в производство по несъстоятелност. Паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка трябва да бъдат в размер не по-малък от 70 на сто от всички парични средства на инвестиционния посредник. Цитираната правна норма е във връзка с разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от Наредба № 35/17.10.2006г., която предвижда задължение за инвестиционния посредник да поддържа по всяко време парични средства и/или държавни ценни книжа в размер не по-малък от 50 на сто от текущите му задължения.

Въз основа на приетите доказателства, обосновано СРС е приел за безспорно установено, че към 30.09.2011 г. паричните средства на Дружеството по сметки в банки са били в размер по-малък от 70 % от всички парични средства на инвестиционния посредник., тъй като стойността на тези средства е била 2,83 % от всички парични средства на дружеството. От представените пред въззивния съд доказателства е видно, че нарушение на чл. 20, ал. 2, предл. 2 от Наредба № 35 инвестиционният посредник е извършил на 28.03.2011 г., към която дата паричните му средства по разплащателни и депозитни сметки са били 0.43 % от всичките му парични средства. Тъй като по делото не са представени доказателства, а и не се твърди от касатора, че след констатиране на нарушението, извършено на 28.03.2011 г.,

дружеството го е отстранило и е изпълнило задължението по чл. 20, ал. 2 от Наредбата, то обоснован се явява изводът, че нарушението е извършено именно на 28.03.2011 г., След тази дата нарушението не е отстранено, но както правилно е приел районният съд, дружеството не е извършило нови нарушения на задължението по чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35. Нарушението е едно и е довършено в момента, в който паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка на инвестиционния посредник са спаднали в размер под 70 % от всички парични средства на дружеството. В случая не е налице и продължавано нарушение, тъй като ЗАНН не допуска съществуването на “продължавано” административно нарушение по аналогия с продължаваното престъпление по чл. 26, ал. 1 от НК.

Във връзка с възраженията в касационната жалба, следва да се посочи, че вменените задължения на инвестиционните посредници с нормата на чл. 143 от Наредба № 35/17.10.2006 г. да следят за своята капиталова адекватност и ликвидност, като ежедневно извършват преценка съгласно чл. 15 и 16 на позициите си в търговския портфейл и ежедневно да изготвят отчет за капиталова адекватност и ликвидност въз основа на счетоводния баланс и аналитична оборотна ведомост, не се намират в пряка връзка със задължението по чл. 20, ал. 2 от Наредбата. Задължението за ежедневна преценка на позициите в търговския портфейл по никакъв начин не обосновава извод за това, че е налице ежедневно извършване на нарушение по чл. 20, ал. 2 от Наредбата. С нормите на чл. 143, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35/17.10.2006 г. са уредени напълно самостоятелни задължения за инвестиционния посредник, между които не е налице пряка връзка. Неоснователно е и не намира опора в приложимите разпоредби от Наредба № 35/17.10.2006 г. възражението на касатора, че нарушението е установимо ежедневно. Нарушението е извършено към датата, на която паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка на инвестиционния посредник са спаднали в размер под 70 % от всички парични средства на дружеството. След констатирано отстраняване на това нарушение и последващо неизпълнение на същото задължение би било налице следващо, самостоятелно деяние, осъществяващо състава на нарушение на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35/17.10.2006 г.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, VI касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.10.2012 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по нахд № 11025/2012 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.